tož i mně milostivě odpusť a pro ten štědrý den tvého svatého narození nepamatůj více na tu neuctivost a nelibost, kterou jsem tolikráte tobě prokazal. Ó můj rozmilý anjeličku, srdečně tebe miluji a pro samou lásku napotom nikdy tě nechci hněvati! Mé srdce tobě připravím za lůžko k odpočinutí a všecknu jinou lásku z něho ven vypudím, ty, můj rozkošný Ježíši, napotom budeš má samá láska a já také napotom vždy tvým věrným přítelem chci zůstávat. Amen.

Než co nebeský Otec mohl sobě mysliti, když jednorozeného svého Syna tak na tvrdé skále nahého ležeti viděl? Jak jest jemu tehdáž v srdci bylo, když nejmilejšího Syna svého tak poníženého, tak chudobného a tak opuštěného před svýma očima, nahého, zimou se třesicího na zemi spatřil ležeti? Kdyby Bůh nětco jako my mohl trpěti, tehdyť zajistě by to dívadlo jemu bylo v srdci velikou bolest učinilo a z očí hojné slzy vyvedlo, nebť je to nejsvětější dítě více snížit se nemohlo a Otec nebeský více od něho žádati nemohl. Bylo divu, že svatí anjelé nepřistoupili a je z té země nezdvíhli, ale ti milí anjelé v tom nikdy prve nevídaným dívadle byli dokonce v mysli vytržení, takže téměř nevěděli, co mají činiti, neb sobě pomyslit nemohli (lidským způsobem o tom rozprávěje), aby to jejich Bůh a Pán byl, poněvádž více jednomu chudému žebráckému dítěti než Synu nejmocnějšího Boha podobný byl.

Modlitba k Bohu Otci při narození Syna božího

Ó nejdobrotivější Otče, popatř z vysosti nebeské a podívej se na jednorozeného Syna tvého, zde na tak tvrdý skále ležícího. Patř, jak jeho spanilé ručičky i nožíčky zimou se třesou a jeho nebeské očičky v slzích plynou! Pamatůj, ó nejmilejší Otče, jak tobě tehdáž v tvém srdci bylo, když tvůj nejmilejší Syn tak hluboce před tebou se ponížil! Zajistě, kdybys plakat mohl, tehdy z otcovské lásky byl bys musel s ním plakati. Kdyby některý veliký hříšník té noci byl přišel a tvého nejmilejšího Synáčka, ze země zdvíhna, na své lokty vzal a skrze něj za odpuštění svých hříchův tebe žádal, zdaž bys mu byl tu milost odepřel? Ó, zajistě že ne, neboť to tvému božskému srdci nemožné by bylo učiniti. Protož i já s takovou důvěrností před tebe předstupuji, beroucí tvého nejmilejšího Synáčka do mých rukou, a s tou největší ponížeností o milosrdenství tebe žádám. Patřiž tehdy, laskavý Otče, na nejmilejšího Synáčka tvého, který pro nás, hříšné lidi, tak velice se ponížil. Patř na jeho milostné slzičky, jak hojně je prolívá, patř na jeho chudobu, kterou trpí, patř na tu zimu, kterou snáší, patř na jeho potupu, která se jemu děje, a naposledy, patř na jeho upřímnou lásku, kterou k tobě i k nám dokázuje. To všeckno tobě obětuji a skrze to všeckno tebe za odpuštění mých hříchův žádám. Ó nebeský Otče, který z pouhé lásky, kterou nás miluješ, Synu tvému jednorozenému jsi neodpustil, ale za nás jej si vydal, kterak jsi s ním jiné všeckno nám nedaroval? Protož darůj mi také dnešního dne tvé milosrdenství a odpuštění mých hříchův. Neodejdu od tebe, dobrotivý Otče, až milosti dosáhnu a až mi zaslíbíš, že pro lásku Syna tvého všeckny mé hříchy a nepravosti mně milostivě odpustíš. Amen.